

SCÉNÁŘ – Věra Grafnetterová

Úvod:

Příjmení Grafnetter je zkráceno z německého Graf von Netter, což znamená hrabě z Něžného. I když toto bylo původem z Německa, tak si prožili své. Věra Grafnetterová si pamatuje, jak při druhé světové válce zemřelo spoustu jejích příbuzných, přátel a snů...

„Já měla sestru, tatínka jsme neměly. A měla jsem sestru o 2 roky starší. Tatínek mi umřel, když mi bylo 6 týdnů.“

Práce ve 14.

Situace, do které se v pouhých čtrnácti letech Věra dostala, si nikdo z nás neumí představit, víme, jak je těžké dělat taková rozhodnutí v tak útlém věku...

„To bylo za Německa a oni s tím nějak vexlovali, čili já chodila 5 let do obecní školy na první stupeň, ale na druhý už řekli, že jdeme do druhého ročníku, čili to už jsem pak dělal jenom tři roky. Takže já místo devíti let jsem měla vždy jenom osm. A pak jsem šla ve čtrnácti do práce.“

Židé:

Věra vzpomíná na to, jak ona zaznamenala první známky druhé světové války...

„Já jsem chodila do školy s jedním klukem, jmenoval se René Gord, Gordsmith. A měl bratra a ten byl o dva roky starší a chodil s mojí sestrou do školy. A to byli Židi. Přišli oba o život. Ale chodila s nimi do školy Věra. Tato Věra se svojí sestrou rodiče poslali s panem Wintonem ve vlaku do Anglie.“

Jídlo za války:

Období druhé světové války bylo velmi složité, všeho byl nedostatek. I v okolí Prahy...

„Za války jsme měli jedno vajíčko za týden na osobu. A já teda vod té doby, co jsem byla malá holka, tak já úplně nesnáším knedlíky s vajíčkem. Protože, když jsme je měly doma, když je dělávala moje maminka, tak vzhledem k tomu, že bylo jedno vajíčko na osobu, tak kolik myslíte, že jich mohla do toho kastrolu s těmi knedlíky dát?“

Úmrtí v rodině:

Ale jídlo nebyl největší problém, který rodinu Grafnetterů postihl.

„Prostě strýčka dědova, tak ho odsoudili k smrti, ale nestačili ho popravit, protože byl při bombardování v Drážďanech, a přišlo později to velké bombardování. Přitom tam zahynul.“

Závěr:

U konce naší návštěvy nám Věra předala vzkaz pro další generace.

„Myslím si, že by měl být hlavně zachován mír. To my jsme šťastní lidé, když to vezmete, jak dlouho se tady neválčilo.“

Lidé by se měli zamyslet nad tím, v jaké době a zemi žijeme. Jedině lidé jako Věra, kteří si prošli válkou, si toho dokážou opravdu vážít.